

ด่วนมาก

ที่ อส(สผณ.) 0018/

11746

สำนักงานอัยการสูงสุด

ถนนหน้าหีบเผย กรุงเทพฯ 10200

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ 5881 5831
วันที่ 1 ก.ย. 2541 เวลา 17/30

18 กันยายน 2541

เรื่อง ร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเจ้าพนักงานของรัฐ
เกี่ยวข้องกับยาเสพติด พ.ศ. ....

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ นร 0204/10799

ลงวันที่ 28 สิงหาคม 2541

ตามหนังสือที่อ้างถึงส่งร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยมาตรการป้องกันและ
แก้ไขปัญหาเจ้าพนักงานของรัฐเกี่ยวข้องกับยาเสพติด พ.ศ. .... ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ส. เสนอ ไปยัง
สำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้
ภายในวันที่ 15 กันยายน 2541 ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาร่างระเบียบฯ ฉบับดังกล่าวแล้ว มีความเห็นและ
ข้อสังเกตดังนี้

(1) สำนักงานอัยการสูงสุดเห็นชอบด้วยในหลักการของร่างระเบียบฯ ฉบับนี้
เนื่องจากส่วนหนึ่งของปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดให้โทษนั้น เกิดขึ้นมาจากเจ้าพนักงานของ
รัฐเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรการพิเศษขึ้น
เพื่อแก้ไขปัญหา

(2) อย่างไรก็ตาม เพื่อให้ร่างระเบียบฯ ฉบับนี้ มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น
ควรแก้ไขเพิ่มเติมร่างระเบียบฯ อีก 3 ประการดังนี้

2.1 ควรแก้ไขเพิ่มเติม ร่างข้อ 3 คำนิยาม “เจ้าพนักงานของรัฐ” เป็น
ดังนี้

“ “เจ้าพนักงานของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานองค์กร
พนักงานรัฐวิสาหกิจในสังกัดทุกกระทรวง ทบวง กรม และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ
เป็นกรม และให้หมายความรวมถึง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ช่วย
ผู้ใหญ่บ้าน ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น และพนักงานส่วน

/ ท้องถิ่น

ท้องถิ่น และเจ้าพนักงานของรัฐประเภทอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด ”

เหตุผล เนื่องจากในอนาคตอันใกล้นี้ จะมีการตรากฎหมายว่าด้วย องค์การมหาชนขึ้น ซึ่งจะมีผลทำให้เจ้าหน้าที่ขององค์การมหาชนนี้จะไม่เป็นข้าราชการ และไม่เป็น พนักงานรัฐวิสาหกิจ ดังนั้น ในการร่างระเบียบฯ ฉบับนี้จึงควรเตรียมพร้อมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ประเภทใหม่ที่จะเกิดขึ้นมาด้วย โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาถึงแนวโน้มของหน่วยงานของรัฐที่จะแยกตัว ออกไปเป็นองค์การมหาชน น่าจะได้แก่มหาวิทยาลัยและโรงพยาบาลแล้ว ซึ่งเห็นได้ว่าเจ้าหน้าที่ของ หน่วยงาน 2 หน่วยนี้ มีความใกล้ชิดกับปัญหายาเสพติดอย่างมาก

(ณธ (สง)
21 ก.ย. 2541

2.2 ควรแก้ไขเพิ่มเติมร่างข้อ 10 โดยเพิ่มเติม “กระทรวงการต่าง- ประเทศ” และเพิ่มเติมหลักการใหม่อีกประการหนึ่งไว้ในร่างระเบียบฯ นี้ เป็นข้อใหม่ โดยมีหลักการ ใหม่ โดยสรุปว่า ในกรณีที่เจ้าพนักงานของรัฐกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดนอกราชอาณาจักร ไทยให้กระทรวงต่างประเทศประสานงานกับเลขาธิการ ป.ป.ส. เพื่อติดตามผลคดี จนกระทั่งคดีถึงที่สุด แล้วให้เลขาธิการ ป.ป.ส. รายงานผลคดีถึงที่สุดให้คณะกรรมการ ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัด และ กรมตำรวจ (กองทะเบียนประวัติอาชญากรรม) ทราบเพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง (ทำนอง เดียวกับร่างข้อ 12 วรรคสอง) ต่อไป

ณธ
21 ก.ย. 2541

เหตุผล ขณะนี้เป็นที่ประจักษ์แล้วว่า การกระทำความผิดในคดี ยาเสพติดมีลักษณะเป็น “องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ” ที่มีโครงข่ายโยงใยไปทั่วโลก แต่ระบบการ ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของประเทศไทยยังพัฒนาตามไปไม่ทันต่อเหตุการณ์ ดังจะเห็นได้จากข้อเท็จ-จริงที่ปรากฏขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ว่า นายทหารแห่งกองทัพบกไทยนายหนึ่งเคยต้องโทษจำคุกที่ประเทศ ออสเตรเลียนานถึง 4 ปี แต่เมื่อพ้นโทษแล้วยังสามารถขอกลับเข้ารับราชการใหม่ได้ โดยหน่วยงาน ต้นสังกัด (กระทรวงกลาโหม) และกรมตำรวจ (กองทะเบียนประวัติอาชญากรรม) อ้างว่าไม่มีข้อมูล ดังกล่าวนี้อย่างใด ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวและเพื่อเตรียมรับมือกับกระแสโลกาภิวัตน์ รวมทั้ง เตรียมรับมือกับ “องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ” จึงควรให้กระทรวงต่างประเทศเข้ามามีบทบาทและ รับหน้าที่ดังกล่าวนี้ไป โดยการประสานงานโดยใกล้ชิดกับสำนักงาน ป.ป.ส.

2.3 ควรแก้ไขเพิ่มเติมร่างข้อ 15 เป็นดังนี้

“ภายใต้บังคับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 239 ในกรณีที่เจ้าพนักงานของรัฐตกเป็นผู้ต้องหาตามข้อ 13 และได้ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวต่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ หรือเมื่อผู้ต้องหาผู้นั้นต้องขังตามหมายศาลและยัง มิได้ถูกฟ้องต่อศาล และได้ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวต่อศาล ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงาน-

/ อัยการ

อัยการพิจารณาคำร้องดังกล่าวด้วยความรอบคอบ โดยอาศัยหลักเกณฑ์ตามมาตรา 108 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หากเห็นว่าไม่ควรให้ปล่อยชั่วคราว ก็ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการสั่งไม่อนุญาตหรือคัดค้านคำร้องขอปล่อยชั่วคราวต่อศาล แล้วแต่กรณี โดยให้แสดงเหตุผลและความจำเป็นที่ไม่สมควรให้ปล่อยชั่วคราวไว้ด้วย

ในชั้นพิจารณาคดีของศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกา ให้พนักงานอัยการคัดค้านการปล่อยชั่วคราวของจำเลยที่เป็นเจ้าพนักงานของรัฐกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดทุกคดี ”

เหตุผล เพื่อให้ถ้อยคำสอดคล้องกับมาตรา 106 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งมีข้อความดังนี้

“มาตรา 106 คำร้องขอให้ปล่อยผู้ต้องหาหรือจำเลยชั่วคราวโดยไม่ต้องมีประกัน หรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกัน ไม่ว่าผู้ต้องหาต้องควบคุมหรือขังตามหมายศาล ย่อมยื่นได้โดยผู้ต้องหา จำเลย หรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องดังนี้

(1) เมื่อผู้ต้องหาถูกควบคุมอยู่และยังมิได้ถูกฟ้องต่อศาล ให้ยื่นต่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี

(2) เมื่อผู้ต้องหาต้องขังตามหมายศาลและยังมิได้ถูกฟ้องต่อศาล ให้ยื่นต่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี

(3) เมื่อผู้ต้องหาถูกฟ้องแล้ว ให้ยื่นต่อศาลชั้นต้นที่ชำระคดีนั้น

ฯลฯ”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายดิเรก สุนทรเกตุ)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน

อัยการสูงสุด

สำนักงานวิชาการ

โทร. 541 2862-3